

ligge nogen Krænkelse af, hvad der vedkommer Grundloven, naar det betænktes, hvor mange der have Del i dette Lovforslag, og som Alle paa bedste Maade have ønsket at fyldestgjøre Grundloven. Naar der lægges særlig Vægt paa formentlige praktiske Vanskeligheder ved Eksteretten i Kjøbenhavn, saa forekommer det mig ogsaa, at det ærede Medlems Betragtning har været noget hildet i den Forretningsgang, som naturligen har arbejdet sig frem under den nuværende Tingenes Tilstand. Dersom det skulde blive en sær Vanskelighed, at en Ret bestod af flere Medlemmer, naar der skulde affiges en Kjendelse, saa gad jeg vide, om det ikke i mange Tilfælde vilde blive vanskeligt i Fremtiden at faae en Kjendelse affagt ved Kollegialretterne under den nye Retspleie, thi den Vanskelighed, man nu har ved at tænke sig en Kjendelse afgiven under saadanne Forhold, hvor den ene Dommer har forberedt den, og derpaa har forelagt den for de andre, maa senere forvinde, naar overhovedet en Kollegialret skal affige en Kjendelse under saadanne Bilkkaar, som nødvendigvis maa fordras, naar hele den nye Retspleie skal fremkomme. — Dernæst antydede det ærede Medlem, — skjøndt jeg ikke skal negte, at han udviklede sine Betragtninger med megen Interesse for den nye Ordning, — en Frygt for, at den Ordning, som Lovforslaget tilsigter at give Proklama, denne Begrænsning i Proklamaets udelukkende Kraft, skulde volde Vanskeligheder ved den hele Fremgangsmaade ved Afford. Jeg tilstaar, at dette kan jeg ikke forstaa; jeg har overvejet det siden igaar, og jeg kan endvidere sige, at jeg har konfereret derom med den Mand, der har udarbejdet det oprindelige Lovforslag og helt igjennem har fulgt Sagens Gang, men vi have ikke kunnet se, paa hvilke Punkter dette skulde volde Vanskeligheder. Det foreskommer mig, at hele Sagen gaar sin naturlige Gang efter Lovforslagets Regler. Lovforslagets § 103 taler jo om det Tilfælde, at Skyldneren inden Anmeldelsesfristens Udløb tilbyder Afford; der maa han tage Hensyn til alle sine Kreditorer, — og han maa jo kjende alle sine Kreditorer, — uden Hensyn til, om de ere anmeldte eller ikke. Det som Udelivelsen eller Ikke-Udelivelsen faar Indflydelse

paa, er, om de Paagældende faae Del i Affordforhandlingen eller ikke, thi den finder jo først Sted paa et Tidspunkt, da de vilde kunne møde, men det maa være den Paagældendes egen Sag, om han ved at udelrive opgiver den Udgang, han ellers vilde have havt til at tage Del i Affstemningen ved Affordforhandlingen; men jeg ser ikke, hvorledes Udelivelsen skal kunne volde Vanskelighed. Han udelukker sig selv fra Andel i Affstemningen og maa dernæst efter Bestemmelserne i Lovens ligestrem komme ind under den almindelige Afford, der bliver vedtagen. Det hedder i § 120: „Den af Eksteretten stadfæstede Afford er ogsaa bindende for de Fordringshavere, som ikke have meldt sig i Boet, forsaavidt de ikke have Pant eller anden Fortrinsret“. Der er altsaa udtrykkelig udtalt den naturlige Regel, at Afforden binder Alle; Afforden skal jo være en almindelig Foranstaltning. Men der er særlig sørget for dem, der have Pant eller anden Fortrinsret; det hedder udtrykkelig f. Ex. i § 121: „Efterat Afforden er stadfæstet, kan Skyldneren, naar Eksteomkostninger og Ekstegebyrer ere behørig dækkede, fordrer sig Boet overgivet til fri Raadighed, med mindre Afforden maatte bestemme anderledes. Dog bør Eksteretten paase, at de i Afforden anerkjendte fortrinsberettigede Kreditorer, saavel som de Kreditorer, der ifølge Afforden skulle have Betaling forinden Boets Udelivering, erholde Fyldestgjørelse“. Hvad Pantretten angaar, er det jo i § 114 fastsat, at Panthaberne, forsaavidt deres Pantret angaar, ikke berøres af Afforden. § 111 viser, hvilket Hensyn der er taget til de privilegerede Fordringshavere; det hedder der: „Privilegerede Fordringshavere kunne ikke ved Afforden tvinges til noget Afslag i eller nogen Hensændelse med deres Krav; de maa, naar de ikke selv give Afstald herpaa, tilfredsstilles for deres Fordrings fulde Beløb, saasnart disse forfalde“. Det er altsaa ikke let at se, hvor der skal møde nogen Vanskelighed paa dette Punkt paa Grund af denne Kombination af Lovforslagets Regler om Proklama og Reglerne om Afford, og jeg skal tilføie, at, som dette Forhold er ordnet i nærværende Udkast, saaledes er det og ordnet i de fremmede Love, som kjende Afford-